

בש"פ 1303/17 - שמואל סקירה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1303/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: שמואל סקירה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב מיום
25.1.2017 במ"ת 16825-10-16 שניתן על ידי כבוד
השופטת ל' מרגולין-יחידי

תאריך הישיבה: י"ט בשבט התשע"ז (15.2.2017)

בשם העורר: עו"ד ארז אבוהב

בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 16825-10-16, החלטה מיום 25.1.17) לפיה נעצר העורר עד לסיום ההליכים. ברקע, כתב אישום שהוגש כנגד העורר וכנגד שלושה נאשמים נוספים המייחס להם עבירה של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר לפשע.

1. עיינתי בחומר, אקדים תוצאה לניתוח ואומר כי לדעתי יש להורות על השבת הדין לבית המשפט המחוזי להמשך

עמוד 1

טיעון, בהתאם לאמור בהחלטה זו, ומתן החלטה חדשה. עוד יובהר, כי אין בכך כדי להביע עמדה, לכאן או לכאן, בדבר התוצאה הרצויה, אלא שסבורני כי, בנסיבות העניין, מוטב לצעוד בדרך הדיונית שתתווה להלן.

טענות הסניגור נסובות על שלושה צירים: הציר הראשון עניינו קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט המחוזי קבע כי אלו בנמצא. אף הסניגור לא כפר בקביעה זו, אלא שלהשקפתו עוצמת הראיות אינה גבוהה. מחלוקת זו עשויה להשפיע על הערכת המקרה בכללותו. בית המשפט המחוזי ציין כי עסקינן בראיות נסיבתיות המצטרפות בעצמה מספקת לכאורה. לטעמי, אין בהחלטת בית המשפט המחוזי התייחסות דייה למעשים השונים המיוחסים לעורר בכתב האישום ולראיות לכאורה התומכות בהם. יתכן והדבר נובע מכך שבית המשפט קמא נתן שתי החלטות שונות, הראשונה כלפי שלושת המשיבים, ואילו האחרונה - מושא החלטה זו - ביחס לעורר. מטבע הדברים, ישנה התייחסות מסוימת לעורר בהחלטה הראשונה, אך כאמור, מוטב כי הדברים יפורטו גם בהחלטה העוסקת בעורר.

הציר השני נסוב על כך שיתר המעורבים האחרים בפרשה שוחררו. אומנם ניתן, במקרה המתאים, להגיע לתוצאה מעין זו, כשם שאפשר להגיע לתוצאה אחרת. ברם, במובן זה שציר זה קשור לציר הקודם, חשוב להעריך באיזו מידה וביחס לאלו מעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום הוכחה אשמתו לכאורה, ולנמק את ההבחנה בין העורר ליתר המעורבים בפרשה - ככל שזו קיימת לדעת בית המשפט המחוזי. הציר השלישי הוא נושא החלופה. אומנם בית המשפט הביע דעתו באופן כללי כי מעצר בצורה של איזוק אלקטרוני אינו מאיין את המסוכנות במקרה זה, אך נעדרת בהחלטתו התייחסות להצעה הקונקרטית ולמפקח המוצע. בכל מקרה, כל הצירים קשורים זה בזה, וכל אחד משפיע על האחר. נוכח זאת, דעתי היא שיש צורך בהחלטה חדשה ומפורטת של בית המשפט המחוזי בעניינו של העורר.

2. סוף דבר, הערר מתקבל במובן זה שהעניין יוחזר לבית המשפט המחוזי לדיון נוסף כמפורט בהחלטה זו. שוב אומר כי אין בכך הבעת דעה לגבי התוצאה הראויה, אלא התווית דרך לקיום דיון מחדש.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ז (15.2.2017).

שׁוֹפֵט